

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 9P/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621200070
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1621200070.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, sudkyňou JUDr. Janou Kurnotovou, v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti C., Z., nar. XX.XX.XXXX a K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacký, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacký, obe bytom ako matka, deti rodičov: matky W. C., nar. XX.XX.XXXX, H. XXXX/XX, G., zast. URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto a otca D. C., nar. XX.XX.XXXX zast., WISE3 s. r. o., so sídlom Kalinčiakova 33A, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, o návrhu matky na schválenie právnych úkonov za maloleté deti, takto

rozhodol:

Súd návrh na schválenie právnych úkonov zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.01.2021 sa matka maloletých detí domáhala schválenia právnych úkonov, ktoré vykonala za maloleté deti, a to schválenia Dohôd o plnej moci zo dňa 08.10.2020, uzatvorených matkou v mene maloletých detí so spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. advokátska kancelária, Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 24.10.2020, uzatvorenú matkou v mene maloletých detí, so spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. advokátska kancelária a žaloby o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a žalobu o náhradu za bolesť a o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podanú matkou v mene maloletých detí ako žalobcov v konaní proti otcovi ako žalovanému.

2. Svoj návrh odôvodnila matka tým, že maloleté deti boli obeťami domáceho násillia otca páchaného na matke ako i na nich samotných a to už od raného detstva. Maloleté deti museli prežívať v kontinuálnom strachu a strese, čo sa prejavilo aj v ich psychickej sfére - napríklad výrazným defektom vo forme neurotických ťažkostí, u maloletého Z. najmä vo forme „zajakávania sa“ a pomočovania, bloku maloletého dieťaťa, ako i známok strachu s prepádavaním až do paniky. Otec (rovnako ako každý iný násilník zasahujúci do morálnej a osobnej integrity osôb jeho neľudským a ponižujúcim zaobchádzaním) nemal žiaden dôvod na správanie sa spôsobom, kedy maloleté deti potrebovali ochranu pred ním samotným, a to i napriek tomu, že práve manžel a otec rodiny má byť takou hodnotou, ktorá ochranu blízkym osobám poskytuje. Roky útrap a stratu dôvery v rodinné väzby už nemožno nijakým spôsobom nahradiť, preto sa možno snažiť len o jej kompenzáciu. Vzhľadom k následkom spôsobených konaním otca vo sfére maloletých detí, má matka za to, že maloleté deti majú právo domáhať sa svojich zákonných nárokov voči otcovi, t. j. majú právo domáhať sa svojho nároku na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, príp. iných právnych nárokov voči otcovi. Matka poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 20.09.2012, sp. zn. 33Cdo2289/2011 v zmysle ktorého, podanie akejkoľvek žaloby je nesporne nie bežnou záležitosťou, ktorá môže mať dosah do

sféry maloletého dieťaťa (napr. okrem vzniknutých práv a povinností o ktorých je rozhodované v konaní aj povinnosť nahradiť trovy súdneho konania). Preto je na podanie žaloby zákonným zástupcom maloletého dieťaťa potrebné schválenie takéhoto právneho úkonu súdom. Tento právny záver je pritom plne aplikovateľný aj v právnom prostredí Slovenskej republiky (Okresný súd Revúca sp. zn. 5P/76/2015 zo dňa 09.03.2016). Poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoP/44/2019 zo dňa 16.10.2019. Pokiaľ ide o uplatnenie nároku na náhradu škody maloleté deti sa budú domáhať len tých nárokov, o ktoré boli v príčinnej súvislosti s konaním otca ukrátené. Pokiaľ ide o uplatnenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch titulom zníženia dôstojnosti, vážnosti a výrazného zásahu do súkromného a rodinného života maloletých v dôsledku protiprávneho konania otca, tak uplatnenie týchto nárokov predstavuje taký prostriedok nápravy, ktorý má potenciál vyvolať nielen satisfakčný, ale aj výrazný generálno-preventívny účinok, ktorého rozširovanie je v kontexte stále zvyšujúcej sa miery domáceho násillia nevyhnutné. Zo strany súdov by sa malo jednať o omnoho častejší prostriedok na reparáciu zásahu do jednotlivých čiastkových osobnostných práv osôb poškodených domácim násillím, čo nevyhnutne vyžaduje podanie žalôb aj zo strany maloletých detí v zákonom zastúpení ich zákonných zástupcov. Žaloba, ktorou sa maloleté deti, v zastúpení matky domáhajú svojich zákonných práv voči otcovi je teda v najlepšom záujme oboch maloletých detí, pričom na nákladoch právneho zastúpenia sa maloletí nijakým spôsobom nepodieľajú. Uplatnenie týchto nárokov pomocou kvalifikovaného právneho zastúpenia je nevyhnutnosť, a to z dôvodu maximalizácie pravdepodobnosti unesenia dôkazného bremena v súdnom konaní. Matka za účelom podania žaloby uzatvorila ako zákonný zástupca detí (splnomocniteľov) so spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. advokátska kancelária ako splnomocnencom Dohody o plnej moci ako aj Zmluvu o poskytovaní právnych služieb. Maloletí v súdnom spore neznášajú a ani nebudú znášať žiadne riziko, práve naopak, uplatnenie týchto nárokov pomocou kvalifikovaného právneho zastúpenia je vzhľadom na povahu veci absolútne namieste. V kontexte Zmluvy o poskytovaní právnych služieb pritom, okrem iného platí, že v prípade neúspechu vymoženia uplatnených nárokov sa právny zástupca zaviazal, že v prípade, ak trovy konania a trovy právneho zastúpenia neuhradí matka, uhradí ich právny zástupca. Matka dala do pozornosti súdu právny záver vyslovený v rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 5P/76/2015 zo dňa 09.03.2016, podľa ktorého nie je úlohou súdu a nie je to ani prípustné, aby v konaní o schválenie právneho úkonu uskutočneného za maloleté dieťa jeho právnym zástupcom vecne skúmal dôvodnosť nároku uplatneného v podanej žalobe.

3. Otec sa k návrhu písomne vyjadril s tým, že navrhol, aby súd predmetné právne úkony a žalobu neschválil, keďže nie sú v záujme maloletých detí. Poukázal na to, že všetky tieto úkony priamo súvisia s už začatým súdnym konaním, ktoré je vedené na Okresnom súde Malacky, sp. zn. 6C/2/2021, ktoré bolo začaté podaním žaloby matkou a ako aj v mene maloletých detí na súd, ktorá smeruje voči otcovi. Uviedol, že priestupkové konania začaté na podnet matky boli všetky právoplatne skončené a otec bol uznaný vinným zo spáchania priestupku iba v jednom konaní, a to v júni 2018 (za slovné urážky matky, kedy sa voči rozhodnutiu ani neodvolal a bol teda za tento priestupok právoplatne napomenutý). Otec označil Dohody o plnej moci a Zmluvu o poskytovaní právnych služieb pre maloletých za nevýhodnú, vyslovil výhrady voči uzavretým dohodám o plnej moci spočívajúce najmä v tom, že ide o generálne plné moci a to na dobu neurčitú a umožňujúce splnomocniť akúkoľvek ďalšiu právnickú alebo fyzickú osobu, aby konala v rovnako neobmedzenom rozsahu za maloleté deti aj bez súhlasu splnomocniteľa. Pre otca je absolútne neprijateľné, aby plnomocenstvo bolo takto koncipované teda ako univerzálne a všeobecné. Dohoda o plnej moci v tomto znení nie je v záujme maloletého dieťaťa a ani v záujme právnej istoty, kto za maloletého môže prakticky kedykoľvek v budúcnosti konať, vytvárať či ukončovať aj akékoľvek zmluvné vzťahy. Čo sa týka Zmluvy o poskytovaní právnych služieb otec namietal najmä výšku odmeny splnomocneného právneho zástupcu, ktorá je podľa otca neprimerane vysoká, nie je v záujme maloletých a sleduje najmä záujmy advokátskej kancelárie. K podanej žalobe uviedol, že neuznáva predmetnou žalobou uplatnené nároky žiadneho zo žalobcov, a to v celom uplatnenom rozsahu. Popiera všetky skutkové tvrdenia matky týkajúce sa jeho útokov na ňu a násillia voči nej a aj voči ich deťom. Podľa otca nie je daný ani právny základ na podanie predmetnej žaloby ako takej. Žaloba je podľa neho úplne zjavne nedôvodná. Žiadna škoda matke vzniknúť nemohla, nakoľko všetky náklady boli predsa uhrádzané z prostriedkov v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že žiadne dôkazy nepreukázali takúto ujmu, obzvlášť, ak vzájomné hádky a inzultácie či používané vulgarizmy na adresu druhej strany boli obojstranné. Voči maloletým preto rovnako nie sú splnené podmienky na vznik takéhoto nároku výlučne voči otcovi (ak sa preukáže, že im ujma vznikla). K nároku na náhradu za bolesť otec dal do pozornosti, že v čase fyzických kontaktov počas hádok aj on utrpel v zásade podobné „zranenia“ ako matka, keďže sa proti jej útokom bránil; nikdy sa však nestalo a ani sa nikdy nepreukázalo, že by kvôli tomu muselo dôjsť k

lekárskemu ošetrovaniu. K nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia uviedol, že nie sú splnené podmienky na jeho vznik. Otec si nechce ani predstaviť to, že by malo prebehnúť znalecké skúmanie maloletých detí vo veku 6 a 4 roky o tom, aké sťaženie spoločenského uplatnenia bude u nich v tomto ranom veku zisťované. Len ťažko verí tomu, či matka chce tento typ znaleckého dokazovania na svojich deťoch nechať vykonať. Matrimoniálny diskomfort zažili obaja manželia, riešili ho paralelne u svojich psychiatrov. Všetky náklady hradili z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom otec zarábala výrazne viac ako matka, tieto peniaze (spoločné) používal na krytie rodinných výdavkov, platenie hypotéky, nákladov na bývanie atď. a tieto náklady stále hradí až do dnešného dňa. Maloleté deti majú byť podrobené skúmaniu znalcami, čo sa len ťažko môže javiť v tomto ich veku a v súčasnej situácii ako konanie v ich záujme a namiesto toho, aby sa psychický stav detí poznačený náhlým a zatiaľ trvalým odchodom otca z domácnosti bez akejkoľvek možnosti ich kontaktovať stabilizoval a rovnako tak stabilizovali aj vzťahy detí k rodičom (obom), tak predmetná žaloba má za cieľ vlastne opak, podaním tejto žaloby nedôjde ani k stabilizácii ani k zlepšeniu; ak by bola pravda, čo tvrdí matka, že deti utrpeli konaním otca traumou (čo otec rázne popiera), tak predmetnou žalobou a navrhovaným dokazovaním sa namiesto upokojenia situácie a nevracania sa k takej traume, naopak má táto trauma maloletým pripomínať aj detailizovať, čo nie je možné považovať za najlepší záujem dieťaťa. Podstatným dôvodom, prečo teda otec navrhuje predmetnú žalobu neschváliť je to, že žaloba anticipuje znalecké dokazovanie vykonávané na maloletých týkajúce sa bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v súvislosti s údajným týraním maloletých otcom (čo rázne odmieta). V súčasnosti by kvôli deťom samotným mal nasledovať „pokoj zbraní“ a spory medzi rodičmi by si mali riešiť oni sami bez súčinnosti ich detí, resp. bez toho, aby deti museli byť zapojené do takýchto sporov či súdnych konaní, byť vypočúvané či skúmané príslušnými znalcami vo veciach, ktoré asi nie sú komfortné ani dospelému človeku. Otec považuje žalobu za nedôvodnú a špekulatívnu, ktorej skutočným cieľom nie je dosiahnutie žalovanej náhrady. Kvôli deťom by otec očakával, že ak aj má záujem matka iniciovať viaceré konania proti nemu (čo aj robí), bude to o konaniach medzi nimi dvomi. Otec predkladá na úvahu súdu a aj Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, čo bude v danom okamihu v záujme detí. Či peňažný záujem alebo záujem situáciu upokojiť. Otec pritom bez prerušenia doteraz uhrádza mesačné platby hypotéky, energií a niektorých bežných výdavkov vo výške cca 900 € mesačne plus zasiela na matkin účet aj výživné na obe maloleté deti v sume 500 €.

4. Matka v replike k vyjadreniu otca uviedla, že dohody o plnej moci maloletých detí je potrebné schváliť súdom, keďže prostredníctvom týchto dohôd (spolu so schválením zmluvy o poskytovaní právnych služieb) môže na základe iniciovaných konaní dôjsť aspoň k čiastočnej satisfakcii v súvislosti s dlhodobým psychickým a fyzickým príkorím spôsobovaným maloletým deťom zo strany otca, kedy aj samotné lekárske správy vypracované klinickým psychológom jasne preukazujú, že maloleté deti sú z otca traumatizované a trpia negatívnymi následkami ako zajakávanie, panika, pomočovanie atď. Matka poukázala na detailný skutkový právny a vecný popis podanej žaloby v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/2/2021. Aj keď je dohoda o plnej moci koncipovaná ako generálna plná moc, uzatváranie generálnych plných mocí je bežnou praxou v advokácii a takáto prax sa neprieči ani zákonu a túto generálnu plnú moc okrem iného ohraničuje jednak samotná zmluva o poskytovaní právnych služieb a jednak potreba akýkoľvek ďalší úkon, ktorý by bol vykonaný zo strany právneho zástupcu v mene maloletých detí opätovne schvaľovať súdom, teda nikdy nemôže dôjsť k prekročeniu, ktoré by vopred nebolo dohodnuté a odkonzultované s matkou. Pokiaľ sa v dohodách o plných mociach hovorí o možnosti splnomocniť tretiu osobu, je zrejme, že tým musí byť spolupracujúci advokát prípadne advokátsky koncipient. Komplex povinností advokáta je zárukou, že všetky úkony budú vykonávané v záujme maloletých detí. Nie je tiež problém v tom, že sú dohody o plnej moci uzatvorené na dobu neurčitú, keďže pri schvaľovaní ich vypovedania môže dôjsť zo strany súdu voči maloletým deťom ku kontrole toho, čo bolo v rámci uzatvorenej plnej moci vykonané. Ak by dohoda o plnej moci bola príliš úzka, bolo by potrebné opätovné podpisovanie plných mocí a ich schválenie súdom. Akékoľvek úkony, ktoré budú vykonané v mene maloletých detí budú robené bez nároku na akúkoľvek inú odmenu okrem odmeny dohodnutej v zmluve o poskytovaní právnych služieb, teda v žiadnom prípade nedôjde k ohrozeniu akýchkoľvek majetkových záujmov maloletých detí, advokátska kancelária má nárok na odmenu len pokiaľ bude mať strana sporu žalobcov (maloleté deti a matka) úspech v konaní, teda odmena bude vždy hradená z vysúdenej sumy alebo zo sumy dohodnutej mimosúdne. K výške dohodnutej odmeny podotkla, že podielová odmena vo výške 20% je vyhláškou povolená hodnota podielovej odmeny. Čo sa týka zastavenia viacerých konaní o priestupku, matka uviedla, že nemožno prehliadnuť, že vo veci sa koná a orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Vyšetrovanie v tejto veci stále prebieha, pričom sa vykonáva znalecké dokazovanie. Jednoznačne existujú dôvody na schválenie podanej žaloby, pričom matka

nemôže súhlasiť s otcom tvrdenou neprípustnosťou žaloby či chýbajúcim právnym základom. Súd však tieto otázky nemôže riešiť v tomto konaní, keďže predmetom tohto konania nie je a ani nemôže byť posudzovanie dôvodnosti podanej žaloby. Všetky schvaľované úkony sú v najlepšom záujme maloletých detí a ich jediným cieľom je ochrana práv a právom chránených záujmov maloletých detí. Čo sa týka znaleckého skúmania maloletých detí, je potrebné poznamenať, že sa nejedná o laboratórne testy, ktoré by mohli privodiť maloletým deťom akúkoľvek traumu a že v prípade ak by aj malo dôjsť k znaleckému skúmaniu maloletých detí dochádzalo by tak len za dozoru profesionálov z daného oboru a to rokmi overenými metódami, ktoré nemajú absolútne žiadnym spôsobom možnosť akokoľvek ovplyvniť v negatívnom smere vývoj či vývin maloletých detí. Otec sa podľa matky snaží navodiť dojem, že financie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pochádzajú len z jeho príjmu, matka je však rovnako zamestnaná a výdavky na chod domácnosti pochádzajú aj od matky. Maloleté deti už sú negatívne poznačené protiprávnym konaním otca, pričom stabilizácia ich správania sa začala ukazovať práve až po tom, čo otec opustil spoločnú domácnosť. Rozvíjať pozitívne vzťahy mal otec možnosť od ich narodenia, avšak jeho správanie viedlo práve k opaku a to k destabilizácii a trvalým následkom na psychike maloletých detí. Neprípustné by bolo, ak by sa maloleté deti nemali otvorene rozprávať o traume, ktorú zažili a namiesto toho (podľa otca optimálnym riešením) by mali dusiť tieto negatívne emócie a zážitky v sebe, čo nie je postup, ktorý je schopný prinavrátiť duševný a emočný stav človeka opätovne do vyrovnaného a neutrálneho stavu.

5. Vo svojom ďalšom podaní matka nad rámec vyššie uvedeného doplnila, že prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti, ktorá sa týka detí je záujem maloletého dieťaťa, ktorý môže prevážiť nad záujmom rodiča. Podľa názoru matky, keďže otec nevykonáva rodičovské práva z dôvodu vydania neodkladných opatrení, nie je potrebný aj jeho súhlas na uzatvorenie právnych úkonov, ktoré sú predmetom schvaľovania v tomto konaní a o to viac, ak tieto právne úkony smerujú práve proti otcovi z dôvodu jeho protiprávneho konania voči matke a maloletým deťom, v najlepšom záujme ktorých matka tieto právne úkony v mene maloletých detí vykonala. Právo na súdnu ochranu ako aj právo na ochranu práv a právom chránených záujmov nemôže byť maloletým deťom odopreté, pokiaľ v materiálnom svete existujú podmienky, na základe ktorých si môžu uplatňovať nároky len voči jednému z rodičov. Matka navrhla, aby súd v konaní ustanovil kolízneho opatrovníka, pričom tento sa bude musieť vyjadriť len k tej časti, či schvaľované právne úkony sú v prospech a v najlepšom záujme maloletých detí. Finančnou satisfakciou, ktorej sa maloleté deti domáhajú sa maloletým deťom dostaviť aspoň nejaký druh zadosťučinenia za príkorie, ktoré bolo maloletým deťom spôsobované, pričom maloleté deti by samé neboli schopné tieto nároky za seba vymáhať a rovnako by tak nerobil ani žiaden kolízny opatrovník. Neschválením daných úkonov by podľa názoru matky došlo zo strany súdu k odopretiu práva maloletých detí na súdnu a inú ochranu ako aj k porušeniu práva vlastníť majetok. Na pojednávaní matka doplnila, že splnomocnila právneho zástupcu, aby podal žalobu za deti a nevidí dôvod, prečo by tieto úkony mal vykonať kolízny opatrovník, keďže deti majú rodičov, ktorí ich môžu zastupovať. Ak deti v spore neuspeli, nezhorší to nijak ich majetkové postavenie, ak vyhrajú je to jednoznačne v ich záujme. Nedôjde ani k zásahu do osobnej integrity maloletých detí, pretože deti vo veku 5-6 rokov sa prevažne nevypočúvajú pred súdom. Podľa matky súd nemôže posudzovať primeranosť odmeny v zmluve o poskytovaní právnych služieb. Nesúhlasila s tým, že by v uvedenej veci mala byť kolízia záujmov medzi záujmami matky a maloletými deťmi, pretože deti s matkou si nie sú navzájom povinní nič poskytnúť. Matka deťom nič neodoberá, čo by im inak patrilo. Poukázala na prednosť medzinárodných dohovorov o ľud. právach pred zákonmi. Ak by súd vychádzal z toho, že matka deti nemôže zastupovať pre kolíziu záujmov, znamenalo by to, že dieťa, ktoré má oboch rodičov, by nikdy nemohlo podať žalobu a nemohlo by byť zastúpené advokátom v konaní proti druhému rodičovi. Ak súd návrhu nevyhoví, dopúšťa sa diskriminácie vo vzťahu k maloletým deťom. Je právom každého teda aj maloletých detí podať žalobu na civilnom súde voči komukoľvek aj voči otcovi.

6. Súd sa oboznámil s návrhom, vyjadreniami účastníkov a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a listinnými dôkazmi založenými v spise, ktorými sú Dohody o plnej moci uzatvorené dňa 08.10.2020, Zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 24.10.2020, žaloba o náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch a žaloba o náhradu za bolesť a o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 08.01.2020, uznesenie o začatí trestného stíhania ČVS:ORP-78/1-VYS-MA-2021, vyjadrenie žalovaného (otca) k žalobe v konaní sp. zn. 6C/2/2021, rozhodnutia Okresného úradu Malacky, odbor všeobecnej vnútornej správy vo veci priestupkových konaní. Otcem navrhovaný výsluch svedka JUDr. Ondreja Urbana, súd nevykonával z dôvodu, že vykonanie tohto dôkazu nepovažoval súd za potrebné pre rozhodnutie súdu vo veci, keď mal skutkový stav z doložených listinných dôkazov a výsluchu oboch rodičov za dostatočne zistený, pričom aj s ohľadom na dôvod, pre ktorý súd žalobu zamietol, by bolo vykonanie takéhoto dôkazu nadbytočné.

7. Pri výsluchu matka uviedla, že trpela spolu s deťmi, a preto sa rozhodla podať žalobu, a to aj za deti. Bojuje za to, čo si museli deti vytrpieť. Matka znáša následky za to, že deti musia chodiť po psychologoch. Trvala na tom, že koná vždy v záujme maloletých detí a že nie je rozpor medzi jej záujmom a záujmami maloletých detí. Keď bránila deti, došla k zraneniam. Od otca žiada ospravedlnenie. Zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzatvorila slobodne, po konzultácii, všetkému porozumela a nekonala v tiesni.

8. Pri výsluchu otec uviedol, že podľa jeho názoru schválenie predmetných úkonov nie je v záujme maloletých detí, deti finančné prostriedky dostanú, či už ho budú žalovať alebo ho žalovať nebudú, sú dostatočne finančne zabezpečené. Myslí si, že matka chce satisfakciu, s ospravedlnením deťom nemá problém, avšak nie je s nimi už 11 mesiacov v žiadnom kontakte.

9. Kolízny opatrovník sa v konaní vyjadril, že návrh matky na schválenie predmetných právnych úkonov považuje za predčasný, keďže zatiaľ nie je zrejmé či dochádzalo zo strany otca k týraniu ako aj či deťom vznikla škoda. Podľa jeho názoru nie je v záujme maloletých detí, aby boli podrobované znaleckému dokazovaniu a nepovažuje za vhodné, aby za rodinnej situácie, ktorá negatívne vplývala na maloleté deti, sa maloleté deti k tomu vracali. Preto podľa názoru kolízneho opatrovníka podanie žaloby a teda aj jej schválenie nie je v záujme maloletých detí.

10. Záujem maloletého dieťaťa je pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa dieťaťa týkajú vždy prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Zákona o rodine).

11. Podľa ust. § 9 Občianskeho zákonníka, maloletí majú spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej ich veku.

12. Podľa ust. § 28 Občianskeho zákonníka, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

13. Podľa ust. § 30 Občianskeho zákonníka, ak dôjde k stretnutiu záujmov zákonného zástupcu so záujmami zastúpeného alebo k stretnutiu záujmov tých, ktorých zastupuje ten istý zákonný zástupca, ustanoví súd osobitného zástupcu.

14. Podľa § 31 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

15. Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine, žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“).

16. Podľa ust. § 111 písm. i) Civilného mimosporového poriadku, v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o schválení právneho úkonu maloletého.

17. Podľa ust. § 119 Civilného mimosporového poriadku, právny úkon, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, súd schváli, ak je to v záujme maloletého.

18. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že matka ako zákonný zástupca maloletých detí uzavrela v mene každého z maloletých detí so spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. advokátska kancelária Dohody o plnej moci zo dňa 08.10.2020 a Zmluvu o poskytovaní právnych služieb zo dňa 24.10.2020, ktoré boli vo vzťahu k maloletým deťom uzavreté za účelom uplatnenia si nárokov maloletých detí voči ich otcovi, a to nároku na náhradu škody, náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Na základe udeleného plnomocnenstva spoločnosť URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. advokátska kancelária ako právny zástupca maloletých detí podal na súd žalobu na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a žalobu o náhradu za bolesť a o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to proti žalovanému otcovi maloletých detí. Uvedené konanie

sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/2/2021. Maloletý Z. sa v predmetnom konaní domáha voči otcovi zaplata sumy 350 Eur titulom náhrady škody, sumy 20 000 Eur titulom nemajetkovej ujmy a jednorazového odškodnenia titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške, ktorá bude stanovená znaleckým posudkom. Maloletý K. sa v predmetnom konaní domáha voči otcovi zaplata sumy 20 000 Eur titulom nemajetkovej ujmy a jednorazového odškodnenia titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške, ktorá bude stanovená znaleckým posudkom. Matka sa v predmetnom konaní domáha voči otcovi zaplata sumy 2 095 Eur titulom náhrady škody, sumy 20 000 Eur titulom nemajetkovej ujmy a jednorazového odškodnenia titulom náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške, ktorá bude stanovená znaleckým posudkom.

19. Matka maloletých detí ako ich zákonný zástupca sa podaným návrhom domáhala schválenia vyššie uvedených úkonov, ktoré za maloleté deti vykonala. V uvedenej veci sa súd v prvom rade musel vysporiadať s otázkou či matka maloletých detí mohla s poukazom na ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine pri právnych úkonoch, ktoré žiadala schváliť zastupovať, teda či v danom prípade matka ako jeden zo zákonných zástupcov maloletých detí nekonala pri vykonaní predmetných úkonov v nožnej kolízii záujmov so záujmami maloletých detí. Zákon o rodine obsahuje osobitnú úpravu kolízie záujmov rodičov s maloletými deťmi, ktorá má prednosť pred všeobecnou úpravou v ust. § 30 Občianskeho zákonníka. Úprava zakotvená v ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine vychádza zo zvýšenej miery ochrany, ktorú poskytuje zákon maloletému dieťaťu ako zastúpenému, preto zákon na vylúčenie zákonných zástupcov z možnosti zastupovať maloleté dieťa vyžaduje čo i len potenciálnu možnosť, že by mohlo dôjsť k rozporu záujmov, teda nevyžaduje sa existujúca kolízia, ako je tomu v prípade ust. § 30 Občianskeho zákonníka.

20. Súd zastáva právny názor, že v prípade ak maloleté dieťa žaluje niektorého z rodičov, nemôže byť pri podaní žaloby na súd zastúpené druhým z rodičov, keďže možnosť kolízie záujmov nemožno za takejto situácie vylúčiť. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu ČSR z 24. novembra 1981, sp.zn. Cpj 267/1980, R 4/1982, v zmysle ktorého: „Z ustanovenia § 37 ods. 2 zákona o rodine č. 94/1963 Zb. (pozn. teraz § 31 ods. 2 zákona o rodine) možno vyvodit' (porovnaj „žiadny z rodičov“), že z možnosti zastupovať maloletého sú spravidla vylúčení obaja rodičia bez ohľadu na to, či môže dôjsť k stretu len medzi záujmom maloletých detí navzájom alebo medzi ich záujmami a záujmami oboch rodičov, prípadne len jedného z nich. Nie je preto možné, aby maloleté deti zastupoval v konaní pred štátnym notárstvom v prípadoch, v ktorých by mohlo dôjsť k stretu medzi záujmami maloletého a záujmami len jedného z rodičov, druhý z rodičov.“

21. Závery rozhodnutia R 4/1982 sú naďalej použiteľné a súd nemá dôvod sa od vysloveného právneho názoru odkláňať. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že ak je daná možnosť kolízie záujmov s čo i len jedným z rodičov, nemôže ani druhý rodič dieťa zastupovať. V prejednávanej veci je prítomnosť kolízie záujmov otca s maloletými deťmi jednoznačná a vyplýva nepochybne z procesného postavenia otca a maloletých detí v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 6C/2/2021, kde deti žalujú otca o zaplata určitej sumy z titulu náhrady škody, nemajetkovej ujmy a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle záverov uvedeného rozhodnutia už len z toho dôvodu (kolízie záujmov maloletých detí a otca), matka deti nemôže v predmetnom konaní zastupovať a zároveň ani splnomocniť inú osobu - advokáta, aby maloleté deti v konaní zastupoval a podal za maloleté deti žalobu. Záver, že pri existencii nožnej kolízie záujmov medzi maloletým dieťaťom a jeho zákonným zástupcom nemá zákonný zástupca nielen právo zastupovať dieťa, ale ani právo udeliť plnomocnenstvo inej osobe na jeho zastupovanie vyplýva mimo iné z Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. septembra 2019, sp. zn. II. ÚS 249/2019, ako aj z rozsudku NS ČR sp. zn. 21 Cdo 890/2003 zo dňa 9.10.2003. Súd opakuje že táto kolízia nemusí byť daná, stačí len potenciálna možnosť takejto kolízie, ktorú nemožno pri matke maloletých detí vylúčiť. Už z vymedzeného procesného postavenia strán sporu (matka a deti na strane žalobcov, otec na strane žalovaného), ako aj z charakteru uplatňovaného nároku, vyplýva možnosť kolízie záujmov, keď matka ako aj maloleté deti sú zastúpené advokátom, ktorého splnomocnil jeden z rodičov na podanie žaloby smerujúcej voči druhému rodičovi (otcovi maloletých detí a manželovi matky), ktorý je rovnocenným zástupcom maloletých detí. Vzhľadom na existenciu nožnej kolízie záujmov matka nemôže ani splnomocniť inú osobu na zastupovanie maloletých detí v takomto konaní, takúto možnosť by mohol mať len kolízny opatrovník súdom ustanovený na podanie žaloby v mene maloletých detí a na ich zastupovanie v spore prebiehajúcom na podklade takejto žaloby (porovnaj stanovisko občanskoprávneho kolegia Nejvyššieho soudu ČSR zo dňa 9.10.1986 sp. zn. Cpj 227/88, R 17/1987).

22. Ústavný súd v uznesení sp. zn. IV. ÚS 34/09 z 12.2.2009 zaujal ohľadom objektívnosti konania kolízneho opatrovníka nasledovný názor: „Stretnutie záujmov nezaručuje objektívnosť postupu zákonného zástupcu, preto je v záujme maloletého dieťaťa, aby ho v takom prípade nezastupoval zákonný zástupca, ale aby jeho záujmy chránil osobitný zástupca - kolízny opatrovník ustanovený iba na vykonanie určitého úkonu, určitej činnosti, prípadne určitého konania. Zákon výslovne neuvádza, kto má byť ustanovený za kolízneho opatrovníka dieťaťa, ale z § 31 ods. 2 zákona o rodine možno vyvodíť, že kolíznym opatrovníkom má byť taká osoba, ktorá okrem ochrany záujmu maloletého dieťaťa nemá na právnom úkone dieťaťa alebo na výsledku konania týkajúceho sa maloletého dieťaťa iný záujem a nemá k niektorému z rodičov taký kvalifikovaný vzťah, ktorý vzbudzuje pochybnosti o objektívnosti konania kolízneho opatrovníka.“

23. Keďže matka pre existujúcu možnosť kolízie záujmov nemohla deti zastupovať, súd tieto úkony nemôže schváliť, a to bez ohľadu na to či by ich inak súd posúdil ako súladné so záujmom maloletých detí. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 09.10.2003 sp.zn. 21 Cdo 890/09.10.2003, ktorého závery možno aplikovať aj na prejednanú vec: „Rozhodnutím soudu o schválení právního úkonu učiněného za nezletilého (§ 179 o.s.ř.) nelze řešit nebezpečí střetu zájmů mezi rodiči a nezletilými dětmi nebo mezi nezletilými dětmi svých rodičů. Soud může schválit jen takový právní úkon, který za nezletilého učinil jeho rodič, jehož zájmy nejsou v rozporu se zájmy dítěte.“

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Vzhľadom na uvedené je potrebné prijať záver, že právne úkony vykonané matkou v mene maloletých detí v rozpore s ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine, a to Dohoda o plnej moci zo dňa 08.10.2020 a Zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 24.10.2020 v časti týkajúcej sa maloletých detí, sú absolútne neplatným právnym úkonom, a to pre ich rozpor so zákonom v mysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, pričom pre neplatnosť samotného plnomocenstva nebola žaloba v mene maloletých detí podaná na súd oprávnenou osobou. Z dôvodu možnej kolízie záujmov bolo potrebné najprv pristúpiť k ustanoveniu kolízneho opatrovníka na vykonanie predmetných úkonov a následne mali byť tieto úkony predložené súdu na schválenie, keďže sa nejedná o bežnú vec a vyžaduje sa ich schválenie súdom. Potreba schválenia žaloby podanej ich zákonným zástupcom za maloleté deti vyplýva mimo iné z rozhodnutí NS ČR sp.zn. 28Cdo/2170/2013, sp.zn. 21Cdo/856/2011 a sp.zn. 33Cdo2289/2011.

26. Súd sa zároveň nestotožňuje s výkladom, kde by sa existujúca možnosť kolízie záujmov zhojila tým, že by bol kolízny opatrovník ustanovený až po podaní žaloby na súd v už prebiehajúcom civilnom sporovom konaní. Úkon podania žaloby na súd nemožno oddeliť od samotného zastupovania v konaní, a teda ak matka nemôže pre možnú kolíziu záujmov zastupovať maloleté deti v súdnom konaní, nemôže podať za maloleté deti ani žalobu ani niekoho iného v mene maloletých na tento úkon a zastupovanie v konaní splnomocniť. Zároveň nemožno túto situáciu prirovnávať napr. ku konaniu o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, kde návrh podá jeden z rodičov a v konaní je následne deťom, ktoré sú taktiež účastníkom konania, ustanovený na ich zastupovanie v konaní kolízny opatrovník. Podstatný rozdiel je v tom, že návrh podáva priamo rodič, ktorý je navrhovateľom a nie maloleté deti, ako je tomu v tomto prípade.

27. Súd sa tiež nestotožňuje s argumentáciou matky, že nevyhovením jej návrhu súd zasiahol do práva maloletých detí na súdnu ochranu a odoprel im prístup k súdu alebo že sa dopustil akejkoľvek diskriminácie maloletých detí. Súd nepopiera možnosť maloletých detí žalovať akúkoľvek osobu vrátane svojich rodičov či jedného z nich, samozrejme to možné je. Avšak postup, ktorý matka maloletých detí zvolila, nebol podľa názoru súdu súladný so znením ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine. Nie je totiž pravdou, že rodičia ako zákonní zástupcovia môžu bez akýchkoľvek obmedzení za svoje maloleté deti konať a limity v tomto smere celkom jednoznačne stanovuje práve ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine.

28. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

29. Súd je ďalej názoru, že toto konanie nemožno spájať s konaním podľa ust. § 35 Zákona o rodine o nesúlade rodičov, pretože rozhodovať o nesúlade rodičov v podstatnej veci maloletých detí je namieste v prípade, ak rodičia môžu maloleté deti v tejto veci zastupovať. Preto ak sú rodičia z rozhodovania o určitých podstatných veciach maloletých detí pre možnosť kolízie záujmov vylúčení, neprichádza podľa názoru súdu do úvahy aplikácia ust. § 35 Zákona o rodine.

30. Čo sa týka návrhu matky, aby súd ustanovil kolízneho opatrovníka v konaní o schválenie právneho úkonu, k tomu súd uvádza, že tak učinil uznesením č.k. 9P/2/2021-67 zo dňa 02.03.2021, ktoré bolo všetkým účastníkom riadne doručené, preto súd považoval tento návrh učený matkou po ustanovení kolízneho opatrovníka za bezpredmetný.

31. Vzhľadom na uvedené, keď matka konala za maloleté deti v rozpore s ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine, súd návrh matky v celom rozsahu zamietol a o trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.